

8. Шаповалова М. Л., Арскиева З. А. Анализ развития структур интегральной индивидуальности студентов с пессимистическим мироощущением. *Мир на Северном Кавказе через языки, образование, культуру*. Пятигорск : ПГЛУ, 2013. С. 67-71.

*Н. А. Несторук, Н. В. Шепотько
м. Бахмут*

УДК 378.147

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ

ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ

Актуальність обраної теми зумовлена неабиякою зацікавленістю у питанні, що призводить в наш час до наукових та практичних досліджень у навчанні за допомогою впровадження та використання дистанційних технологій. Також останнім часом тема таких засобів навчання стала актуальною через карантин та необхідність впровадження новітніх технологій у навчання, які будуть ефективними для вирішення цієї проблеми.

Інтерес до проблеми використання новітніх інформаційних технологій в освітньому процесі зріс у багатьох дослідників. Це, зокрема, Андервуд Дж., Андреев О., Белова Є., Бернадський А., Беспалько В., Вороніна В., Гуревич Р., Дабагян А., Кашицин Т., Майер П., Солдаткін В., Тихомиров В., Ящур Т. Дослідженнями використання Інтернету в освіті займалися – Захарова І., Полат Є., Попов В. Наукові обґрунтування щодо принципів дистанційної освіти було здійснено під впливом досліджень з проблем освіти дорослих такими науковцями, як Аветисян Д., Зінов'єв С., Іванникова А., Мелюхін А.

Метою дослідження є аналіз та шляхи вирішення проблеми використання інноваційних технологій у педагогічному процесі.

В інформаційному столітті зі стрімкою швидкістю зростає роль освіти, тому що від наданих правильних знань, отримання та обробки інформації, залежить її успіх. На міжнародній арені постає необхідність динамічного

розвитку та модернізації освіти у плані впровадження інноваційних технологій у навчальний процес.

Існують особливості психолого-педагогічних умов, завдяки яким здійснюється навчально-виховний процес. Вони притаманні будь-якій формі навчання та визначаються тим, які реальні можливості є у здобувача освіти та викладача для міжособистісного спілкування.

Такою особливістю для навчання за допомогою інноваційних технологій є непрямий опосередкований процес спілкування між учасниками освітнього процесу, яке здійснюється через комп'ютерні комунікації. Такий вид навчання надає можливість постійного та динамічного телекомунікаційного зв'язку на відстані між викладачами та здобувачами вищої освіти, або між утвореними ними групами, причому тут виникає дещо інакший підхід, бо ініціатива такого спілкування у навчанні може походити від будь-якого із зазначених суб'єктів. Завдяки цій особливості навчання через Інтернет за допомогою дистанційних технологій є суттєво відмінним від заочної форми навчання і такою мірою є наближеним до очної форми. Але треба пам'ятати, що такий вид навчання та спілкування не має спроможності замінити «живе» спілкування та одержання інформації на лекціях та парах в аудиторії [1, с. 23-27].

На даний момент спільна розробка методики навчання, яка здійснюється за допомогою інноваційних технологій, відсутня, тому ми можемо розглядати її як основну методичну проблему. Це відбувається тому, що суть цієї проблеми знаходиться на перетині двох предметних галузей. Першою власне є методика навчання, а другою – новітні інформаційні технології, які оновлюються дуже швидко [2, с. 76-86].

Тому у процесі дистанційного навчання важливу роль відіграє вміння здобувачів вищої освіти працювати з інформацією та здобувати знання самостійно. Ефективність такого способу навчання залежить від старанного підходу до організації навчально-пізнавальної діяльності кожного студента. Звідси й виходить одна з головних проблем використання технологій у

навчанні, що неможливо визначити рівень самостійності студентів у виконанні тих чи інших завдань та ступінь засвоєння матеріалу. Та не дивлячись на цей факт, завдяки перевагам дистанційного навчання перед іншими формами здобування знань є можливість отримання якісної вищої сучасної освіти.

Задля ефективності та якості навчального процесу необхідним є дотримання дидактичних принципів у дистанційній формі навчання так само, як і у традиційній системі здобування знань.

Все більше і більше здобувачів та викладачів знайомляться з технологіями, а головною причиною тому зараз є карантин. Тому для багатьох такий вид навчання став відкриттям і головним болем в один і той же час, та не дивлячись на це педагоги та студенти стрімко знайомляться з цим нововведенням, використовують його та включають у свій стиль навчання, бо є й хороша сторона прогресу. А саме надання практичних і творчих ідей та організації до створення своїх власних сучасних методів навчання.

Аналіз освітніх дистанційних технологій у навчанні свідчить про такі переваги дистанційної освіти, як поєднання навчально-пізнавальної діяльності із професійною, організація індивідуалізованого підходу до вивчення тої чи іншої дисципліни, забезпечення слухового та зорового сприйняття інформації, а також здійснення контролю рівня сформованості мовленнєвої та мовної компетенції у здобувачів. Крім того розвиток навчального дистанційного процесу надає можливість широкого доступу до основних навчальних джерел, які є невід'ємними та необхідними для оволодіння технікою спілкування у навчальному середовищі.

Таким чином, дослідивши проблему використання інноваційних технологій у навчально-виховному процесі, ми провели аналіз та визначили, що інформаційні технології можуть забезпечити всі вимоги до самоорганізації та самостійної роботи здобувачів вищої освіти, а також слугувати інструментом для контролю не тільки з боку викладачів, а навіть здобувачів освіти, під час педагогічного процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання: навч.-метод. посіб. Київ: ТОВ Редакція «Комп'ютер», 2007. 128 с.
2. Keengwe J. Student and Instructor Satisfaction with E-learning Tools in Online Learning Environments. *International Journal of Information and Communication Technology Education*. 2012. № 8 (1). P. 76-86.

М. В. Орел

м. Дніпро

УДК 80

ПРИНЦИПИ ВІДТВОРЕННЯ ЕМФАЗИ В АНГЛО-УКРАЇНСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Емфаза – закономірне явище емоційно-забарвленого мовлення, що полягає у виділенні певного елемента висловлювання [3]. Емфаза характерна для текстів стилю художньої прози, що позначені високою емоційністю та експресивністю. Засоби вираження емфазі в англійській мові досить різноманітні й нерідко викликають труднощі для розуміння й для перекладу. Емфатичним конструкціям присвячені праці Н. В. Успенської, Е. В. Бреуса, Т. Р. Левицької, А. М. Фітерман, Л. А. Соколової та інших дослідників.

Велика різноманітність засобів вираження емфазі в англійській мові дозволяє виділити певні емфатичні конструкції та моделі (лексичні, граматичні й графічні). До основних граматичних конструкцій належать: інверсія, конструкція з *it* на початку речення, в) конструкція, в якій неозначені займенники *what, who, whatever, whoever, whomever* виступають в ролі підмета, конструкція з використанням ступенів порівняння прикметників та прислівників, заперечні емфатичні конструкції з іменником, двома запереченнями, поєднанням частки *not* зі сполучником *until*). До лексичних емфатичних конструкцій зазвичай відносять: конструкцію з підсилювальним